

Knjiga proroka Daniela - sto trideset i jedna

Razotkrivanje proročkoga tkanja: povezivanje niti od Otkrivenja do sadašnjih stvarnosti

Jeff Pippenger

2024-03-12

U prethodnim smo člancima utvrdili da su mileriti prepoznali kako ispunjavaju prisporodbu o deset djevica, drugo poglavlje Habakuka i dvanaesto poglavlje Ezekijela, redci dvadeset i jedan do dvadeset i osam. Redci u Ezekielu pokazuju da će se, kada se ta tri proročka odlomka savršeno ispune u posljednjim danima, ispuniti i „ostvarenje svakoga viđenja“. Sestra White također govori o toj pojavi.

„U Otkrivenju se susreću i završavaju sve knjige Biblije. Ovdje je dopuna knjige proroka Daniela. Jedna je proročanstvo; druga je otkrivenje. Knjiga koja je bila zapečaćena nije Otkrivenje, nego onaj dio Danielova proročanstva koji se odnosi na posljednje dane. Anđeo je zapovjedio: ‘A ti, Daniele, zatvori ove riječi i zapečati knjigu do vremena svršetka.’ Daniel 12,4.” Djela apostolska, 585.

Prisporodba o deset djevica ponavlja se doslovce u vremenu pečaćenja sto četrdeset i četiri tisuće, koje je započelo 11. rujna 2001. i završava kada se vrata zatvore pred ludim djevicama pri uskoro nadolazećem nedjeljnom zakonu. U tom razdoblju povijesti očituje se učinak svakoga viđenja predstavljenog u „svim se knjigama Biblije susreću i završavaju“.

U prethodnom smo članku gradili osnovu razumijevanja kako bismo izložili vanjsku povijesnu liniju koja je prikazana u četrdesetom retku jedanaestoga poglavlja Daniela, a koja predstavlja političku povijest republikanskoga roga zvijeri iz zemlje. Ta povijest teče usporedno s religijskom poviješću pravoga protestantskog roga zvijeri iz zemlje. Utvrdili smo nekoliko proročkih linija koje se odnose na republikanski rog zvijeri iz zemlje te te linije postavljamo na proročku povijest koja je započela u vremenu svršetka 1989. godine.

Proročko razdoblje zvijeri zemlje koje je započelo 1776. godine, a zaključilo se u vrijeme svršetka 1798. godine, jest linija kojom se namjeravamo poslužiti u pokušaju da zajedno dovedemo sve linije koje sada ostvaruju svoj učinak. Razdoblje od 1776. do 1798. nosi pečat Alfe i Omega, jer započinje i završava zakonodavnim činom, koji je govor jednoga naroda.

„Govorenje naroda djelovanje je njegovih zakonodavnih i sudbenih vlasti.“ The Great Controversy, 443.

Jedna od glavnih značajki zvijeri iz zemlje jest njezin govor. Ustav Sjedinjenih Američkih Država bio je božanski dokument koji je otvorio vrata vjerskoj i političkoj slobodi te je time progutao „poplavu“ progona koju su stoljećima provodili kraljevi Europe i Katolička crkva.

I zmija izbacila iz svojih usta za ženom vodu kao rijeku, da je rijeka odnese. I zemlja pomože ženi, i zemlja otvori svoja usta te proguta rijeku koju zmaj izbacila iz svojih usta. Otkrivenje

12,15.16.

Na kraju vladavine zemaljske Zvijeri kao šestoga kraljevstva biblijskoga proroštva ona će ponovno progovoriti, ali će tada govoriti kao zmaj, provodeći nedjeljni zakon.

I vidjeh drugu Zvijer gdje izlazi iz zemlje; imala je dva roga kao janje, a govorila je kao zmaj. Otkrivenje 13,11.

Zvijer zemaljska započela je kao šesto kraljevstvo 1798. godine, kada je papinstvu bila oduzeta njegova snaga.

„A kad je Papinstvo, lišeno svoje snage, bilo prisiljeno odustati od progonstva, Ivan je ugledao novu silu kako ustaje da odjekne zmajevim glasom i nastavi isto okrutno i bogohulno djelo. Ta sila, posljednja koja će zaratiti protiv crkve i Božjega zakona, bila je predložena zvijeri s rogovima nalik janjećima.” Signs of the Times, 1. studenoga 1899.

Godine 1798., kada je papinstvo zadobilo svoju smrtonosnu ranu, Sjedinjene Američke Države progovorile su, i kao što je uvijek slučaj s Alfom i Omegom, govor na početku predložio je govor na svršetku. Zakoni o strancima i pobuni proglašeni su zakonom 1798. godine, predložujući zakone koji se provode na svršetku, a koji se odnose na nezakonitu imigraciju i medije.

Razdoblje koje razmatramo od 1776. do 1798. nosi pečat Alfe i Omega, jer prepoznaje „govorenje” Deklaracije o neovisnosti na početku, koje je pralik Zakona o strancima i pobuni iz 1798. U sredini toga razdoblja nalazi se Ustav Sjedinjenih Američkih Država. To razdoblje pruža proročki prikaz vladavine zvijeri iz zemlje, jer ona počinje govoriti kao janje, ali razdoblje završava zakonodavstvom koje predstavlja zmaja. No, kao što je često slučaj, početak i završetak neke stvari usklađuju se sa suprotnostima. Prva oznaka puta toga razdoblja predstavljena je u posljednjoj oznaci puta, a srednja oznaka puta bio je Ustav Sjedinjenih Američkih Država, koji je ratificiralo TRINAEST država. Hebrejska riječ za „istinu” sastavljena je od prvoga slova, zatim trinaestoga slova, a potom posljednjega slova hebrejskoga alfabeta.

Razdoblje koje sada razmatramo nosi obilježje Prvoga i Posljednjega, koji je Istina. To razdoblje predstavlja razdoblje koje vodi do početka vladavine zvijeri iz zemlje kao šestoga kraljevstva biblijskoga proročanstva, te stoga predstavlja razdoblje koje vodi do kraja vladavine zvijeri iz zemlje kao šestoga kraljevstva biblijskoga proročanstva. To je razdoblje započelo u vrijeme kraja, 1989. godine. Razdoblje od 1776. do 1798. treba položiti na razdoblje od 1989. do uskoro dolazećega zakona o nedjelji, kada zvijer iz zemlje progovara kao zmaj, kao što je prikazano Zakonima o strancima i pobuni.

Vrijedno je u naše proučavanje uključiti još jednu proročku istinu. Ta je istina sastavni element „vremena svršetka” kao simbol koji se često previđa. Laodicejski adventizam možda vrlo dobro zna da je 1798. bila „vrijeme svršetka”, ali njihovo razumijevanje općenito tu završava, jer nemaju nikakvu predodžbu o tome da se svaka reformska linija uspoređuje sa svim drugim reformskim linijama. Svaka reformska linija započinje s „vremenom svršetka”.

Mojsije je predoznačavao Krista, i Mojsije je tu činjenicu izravno iznio, a Petar ju je potvrdio u knjizi Djela apostolskih.

Gospodin, Bog tvoj, podignut će ti Proroka između tebe, između tvoje braće, poput mene; njega slušajte. Ponovljeni zakon 18,15.

Isus je trebao biti „sličan” Mojsiju.

A sada, braćo, znam da ste to učinili iz neznanja, kao i vaši glavari. Ali ono što je Bog unaprijed navijestio ustima svih svojih proroka, da će Krist trpjeti, to je tako ispunio. Pokajte se, dakle, i obratite se da se izbrišu grijesi vaši, kada dođu vremena osvježenja od lica Gospodnjega; i da pošalje Isusa Krista, koji vam je unaprijed propovijedan: koga nebesa moraju primiti do vremena obnove svega, o čemu je Bog govorio ustima svih svojih svetih proroka od postanka svijeta. Jer Mojsije je doista rekao ocima: Proroka će vam podignuti Gospodin, Bog vaš, između vaše braće, kao mene; njega slušajte u svemu što vam rekne. I dogodit će se da će svaka duša koja ne posluša toga proroka biti istrijebljena iz naroda. Da, i svi proroci, od Samuela i onih poslije njega, koliko god ih je govorilo, također su unaprijed navijestili ove dane. Djela 3,17–24.

Vrijeme svršetka u povijesti Mojsija bilo je njegovo rođenje, i ono je bilo prasluka Kristova rođenja. Pri rođenju i Krista i Mojsija došlo je do porasta znanja koji je trebao iskušati taj naraštaj. Spoznaja o njihovom rođenju navela je zmajsku silu i Egipta i Rima da pokušaju ubiti obećane iz proročanstva. Pastiri na brežuljcima, mudraci s istoka, predstavljaju one koji su razumjeli porast znanja u vrijeme svršetka.

Ono što se obično previđa jest da postoje dva orijentira u vremenu svršetka. Nije se rodio samo Mojsije, nego se tri godine prije njega rodio njegov brat Aron. Šest mjeseci prije Kristova rođenja rodio se njegov rođak Ivan. Godina 1798. najčešće se prepoznaje kao „vrijeme svršetka“, a 1798. je ubijena zvijer (politički aparat) (na kojoj je bludnica jahala kroz mračni srednji vijek), a godinu dana poslije umrla je i „žena“ koja je jahala tu zvijer.

Godine 1989. bila su dva predsjednika. Reagan je vladao do inauguracije 1989., a zatim je Bush stariji započeo svoju vladavinu. Svršetak tisuću dvjesto i šezdeset godina bio je predočen sa sedamdeset godina sužanjstva u Babilonu, a kada je general Kir, Darijev nećak, pogubio Belšacara u noći gozbe, Darije je bio stvarni kralj. Darije i Kir predstavljaju dvije oznake puta toga vremena svršetka.

Proročki odnos između Mojsija i Arona, Ivana i Isusa, Darija i Kira, papinstva i pape te Reagana i Busha, svi su izvori proročkoga svjetla kada se proučavaju ispravnom metodologijom. Ono na što bismo ovdje ukazali jest da je Ivan, Isusov rođak, bio glas u pustinji, što je bilo predočeno Mojsijevim bratom Aronom, koji je pošao u pustinju ususret Mojsiju kako bi bio njegov glas.

U tridesetogodišnjem razdoblju koje je prethodilo Kristovu pomazanju, i tijekom trideset godina koje su prethodile antikristu, postoji putokaz koji prepoznaje „glas“. Za Krista to je bio glas Ivana koji više u pustinji. Godine 533. Justinijan je izdao dekret kojim je antikrist bio određen kao ispravljač heretika i poglavar crkve. Justinijanov dekret bio je „glas“ koji je pripremio za nedjeljni

zakon, „dekret“ na saboru u Orléansu 538. godine.

Vojska generala Kira bila je glas koji je označavao da je Darijevo osvajanje Babilona neizbježno.

„Dolazak vojske Kira pred zidine Babilona bio je Židovima znak da se približava njihovo izbavljenje iz sužanjstva. Više od jednog stoljeća prije Kirova rođenja, Nadahnuće ga je poimence spomenulo i dalo zapisati samo djelo koje je trebao učiniti: da nenadano zauzme grad Babilon i pripravi put za oslobođenje sinova sužanjstva. Preko Izaije bila je izgovorena riječ:“

“Ovako govori Gospodin svome pomazaniku, Ćiru, kojega držim za desnicu, da pred njim pokori narode; ... da pred njim otvori dvokrilna vrata; i vrata se neće zatvoriti; ja ću ići pred tobom i poravnat ću krive putove; razbit ću mjedena vrata i slomiti željezne prijevornice; i dat ću ti blaga tame i skrivena bogatstva tajnih mjesta, da upознаš da sam ja, Gospodin, koji te zovem po imenu tvojemu, Bog Izraelov.’ Izaija 45,1–3.” Proroci i kraljevi, 551.

Kada se prepozna da su dva svjedoka ili dva putokaza ono čime se uspostavlja proročko „vrijeme svršetka“, tada se također može prepoznati da jedan od ta dva putokaza predstavlja prepoznavanje, objavu ili upozorenje o povijesti koja se približava. Aron, Ivan, Kir i Justinijan predstavljaju putokaz koji prethodi vremenu svršetka. Vrijeme svršetka 1798. godine kraj je razdoblja prikazanoga od 1776. do 1798. Putokaz usred te povijesti glas je koji više u pustinji za povijest koja se približava. Ta je povijest započela objavom koja je odbacivala diktatorsku vlast bilo kralja bilo pape, a završila je objavom koja predstavlja karakter diktatora. Objava u sredini predstavljala je „upozorenje“ o nadolazećoj povijesti, a upozorenje je bilo da će Ustav Sjedinjenih Država biti oboren na kraju te povijesti.

Ta crta povijesti počela se ponavljati 1989. godine, a završava pri nedjeljnom zakonu kada je odbačeno upozorenje iz pustinje dano dvjesto godina ranije, 1789. godine. Godina 1989. bila je vrijeme svršetka na kraju četrdesetoga retka i podudara se s vremenom svršetka 1798. godine. Godina 1989. podudara se s 1776. godinom, a nedjeljni zakon predstavlja 1798. godinu. Usred povijesti u kojoj se ispunjava učinak svakoga viđenja, povijest koja je započela 11. rujna 2001. godine i traje sve do upozorenja iz 1789. godine, ispunjava se i Ustav biva oboren. Mora postojati oznaka puta u sredini, jer se Bog nikada ne mijenja. Ta bi oznaka puta predstavljala upozorenje za proročku povijest koja započinje uskoro nadolazećim nedjeljnim zakonom.

1989. označava vrijeme svršetka u četrdesetom retku koje vodi do nedjeljnoga zakona u četrdeset i prvom retku. Poruka upozorenja koja je stigla nakon vremena svršetka, ali prije nedjeljnoga zakona, bila je 11. rujna 2001. Ona upozorava da će na završetku toga povijesnoga razdoblja treće Jao, koje je došlo 11. rujna 2001. i bilo odmah obuzdano, ponovno udariti kao neočekivano iznenađenje te će tisuće gradova biti uništene. Kada to razorenje dođe, Sotona će započeti svoje čudesno djelo, a to djelo započinje uskoro dolazećim nedjeljnim zakonom.

„O, kad bi Božji narod imao osjećaj za nadolazeće uništenje tisuća gradova, koji su sada gotovo predani idolopoklonstvu! No mnogi od onih koji bi trebali naviještati istinu optužuju i osuđuju svoju braću. Kad obraćajuća Božja sila dođe na umove, nastat će odlučna promjena. Ljudi neće imati sklonosti kritizirati i rušiti. Neće zauzimati položaj koji priječi svjetlu da zasja

svijetu. Njihova će kritika, njihovo optuživanje, prestati. Sile neprijatelja okupljaju se za bitku. Pred nama su žestoki sukobi. Zbijte se zajedno, braćo i sestre moja, zbijte se zajedno. Povežite se s Kristom. 'Ne govorite: Savez je! ... i ne bojte se onoga čega se oni boje, niti se plašite. Gospoda nad vojskama njega svetite; neka vam on bude strah i neka vam on bude trepet. I on će biti Svetište; ali i kamen spoticanja i stijena sablazni objema kućama Izraelovim, zamka i stupica stanovnicima jeruzalemskim. I mnogi će se među njima spotaknuti, pasti i razbiti se, zaplesti se i biti uhvaćeni.'

„Svijet je pozornica. Glumci, njegovi stanovnici, pripremaju se odigrati svoju ulogu u posljednjoj velikoj drami. Boga se izgubilo iz vida. Među velikim mnoštvima čovječanstva nema jedinstva, osim kada se ljudi udružuju kako bi ostvarili svoje sebične ciljeve. Bog promatra. Njegove nakane u pogledu njegovih buntovnih podanika bit će ispunjene. Svijet nije predan u ruke ljudi, premda Bog dopušta da sile pomutnje i nereda neko vrijeme vladaju. Sila odozdo djeluje kako bi dovela do posljednjih velikih prizora u drami, — Sotona dolazi kao Krist i djeluje sa svom prijevarljivošću nepravde među onima koji se tajno povezuju u tajna društva. Oni koji popuštaju strasti za udruživanjem provode neprijateljeve planove. Uzrok će biti praćen posljedicom.“

„Prijestup je gotovo dosegnuo svoju granicu. Pomutnja ispunja svijet, i uskoro će na ljudska bića doći velik strah. Kraj je veoma blizu. Mi koji poznajemo istinu trebali bismo se pripremati za ono što će se uskoro oboriti na svijet kao silno iznenađenje.” Review and Herald, 10. rujna 1903.

Upozorenje koje je bilo predloženo uvođenjem Ustava 1789. godine jest upozorenje trećeg anđela, koje se vraća k drugom Kadešu, kada započinje pečačenje sto četrdeset i četiri tisuće. To upozorenje jest upozorenje prvoga glasa iz osamnaestog poglavlja Otkrivenja, i ne samo da su u to vrijeme pale velike zgrade New York Cityja, nego je promijenjena i sama bit Ustava. Ustav je bio napisan i utemeljen na engleskom pravu, čija se temeljna filozofija može jednostavno definirati ovako: „osoba je nevinna dok joj se ne dokaže krivnja.” Ustav je bio napisan sa svrhom odbacivanja onoga što je poznato kao rimsko pravo, čija se temeljna filozofija može jednostavno definirati ovako: „osoba je kriva dok joj se ne dokaže nevinost.”

Upozorenje iz pustinje 1789. godine, predstavljeno Ustavom, predstavlja upozorenje od 11. rujna 2001.; i ne samo da su goruće zgrade obilježile tu povijest doslovnim ispunjenjem, nego je i donošenje Patriot Acta također predstavljalo upozorenje.

Patriotski zakon (Uniting and Strengthening America by Providing Appropriate Tools Required to Intercept and Obstruct Terrorism Act of 2001) predstavljen je u Kongresu Sjedinjenih Američkih Država nedugo nakon terorističkih napada 11. rujna 2001. godine. Prijedlog zakona podnesen je u Zastupničkom domu 23. listopada 2001., a u Senatu 24. listopada 2001. Predsjednik George W. Bush potpisao ga je i time proglasio zakonom 26. listopada 2001. Patriotski zakon imao je za cilj unaprijediti sposobnost vlade da istražuje i sprječava teroristička djela te proširiti ovlasti nadzora i provedbe zakona, a odbacio je osnovno i temeljno načelo engleskoga prava prema kojemu se čovjek smatra nedužnim dok mu se ne dokaže krivnja. Vladajuća elita unutar vlasti njime se i danas služi kako bi zaobišla zakoniti postupak, privatnost i pravo na pošteno suđenje.

Nastavit ćemo ovo proučavanje u našem sljedećem članku.

„Kakvo je naše stanje u ovom strašnom i svečanom vremenu? Jao, kakva oholost prevladava u crkvi, kakvo licemjerje, kakva obmana, kakva ljubav prema odijevanju, lakoumnosti i zabavi, kakva težnja za vrhovništvom! Svi su ti grijesi pomračili um, tako da se vječne stvari nisu razabrale. Nećemo li istraživati Sveto pismo, da bismo znali gdje se nalazimo u povijesti ovoga svijeta? Nećemo li postati upućeni u djelo koje se u ovo vrijeme izvršava za nas, i u položaj koji bismo mi kao grešnici trebali zauzeti dok se ovo djelo pomirenja odvija? Ako imalo marimo za spasenje svojih duša, moramo učiniti odlučnu promjenu. Moramo tražiti Gospodina s istinskim pokajanjem; moramo s dubokim skrušenjem duše priznati svoje grijehe, da budu izbrisani.“

„Ne smijemo više ostati na začaranom tlu. Ubrzano se približavamo završetku svoga vremena kušnje. Neka svaka duša postavi pitanje: Kako stojim pred Bogom? Ne znamo koliko će uskoro naša imena biti uzeta na Kristove usne i naši slučajevi konačno odlučeni. Kakve li će, o kakve, biti te odluke! Hoćemo li biti ubrojeni među pravedne ili ćemo biti svrstani među zle?“

„Neka Crkva ustane i pokaje se pred Bogom za svoja otpadništva. Neka se stražari probude i neka daju jasan glas trube. To je određeno upozorenje koje moramo objaviti. Bog zapovijeda svojim slugama: ‘Vikni iz svega glasa, ne susteži se, podigni svoj glas kao trubu i pokaži mojemu narodu njihov prijestup, i domu Jakovljevu njihove grijehe.’ Pozornost naroda mora biti zadobivena; ako se to ne može postići, sav je trud uzaludan; kad bi čak i anđeo s neba sišao i govorio im, njegove riječi ne bi donijele ništa više dobra nego kad bi govorio u hladno uho smrti. Crkva se mora probuditi na djelovanje. Duh Božji nikada ne može doći dok ona ne pripravi put. Treba biti ozbiljnog preispitivanja srca. Treba biti zajedničke, ustrajne molitve i vjerom prisvajanja Božjih obećanja. Ne treba biti, kao u stara vremena, odijevanja tijela u kostrijet, nego dubokog poniženja duše. Nemamo ni najmanjeg razloga za samozadovoljstvo i samouzvisivanje. Trebamo se poniziti pod moćnom rukom Božjom. On će se pojaviti da utješi i blagoslovi istinske tražitelje.“

„Djelo je pred nama; hoćemo li se uključiti u njega? Moramo raditi brzo, moramo postojano ići naprijed. Moramo se pripravljeti za veliki dan Gospodnji. Nemamo vremena za gubljenje, nemamo vremena baviti se sebičnim ciljevima. Svijet treba biti opomenut. Što činimo kao pojedinci da iznesemo svjetlo pred druge? Bog je svakomu čovjeku povjerio njegovo djelo; svatko ima svoju ulogu, i ne možemo zanemariti ovo djelo osim na pogibelj svojih duša.

„O braćo moja, hoćete li žalostiti Duha Svetoga i učiniti da ode? Hoćete li isključiti blagoslovljenoga Spasitelja zato što niste pripravljeni za njegovu prisutnost? Hoćete li ostaviti duše da propadnu bez spoznaje istine zato što odviše ljubite svoju udobnost da biste nosili teret koji je Isus nosio za vas? Prenimo se iz sna. ‘Budite triezni, bdijte; jer vaš protivnik, đavao, kao ričući lav, obilazi tražeći koga bi proždrio.’” Review and Herald, 22. ožujka 1887.